

Sygn. akt **I 1 C 295/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: Hanna Cholcha

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2016 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **D. P.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanej D. P. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 888,60 zł (osiemset osiemdziesiąt osiem 60/100 złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 października 2015 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej D. P. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 października 2015 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej D. P. kwoty 888,60 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż przedmiotowa wierzytelność wynika z zawartej przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość w dniu 5 stycznia 2015 roku przez pozwaną D. P. z poprzednikiem prawnym powoda – (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – umowy pożyczki numer (...), udzielonej w ramach Umowy P. Odnawialnej V..pl, która nie została przez pozwaną zwrócona. Powód wskazał także, że jest następcą prawnym pierwotnego wierzyciela a na kwotę dochodzoną niniejszym postępowaniem składa się kwota: 800,00 złotych - tytułem kwoty udzielonej pożyczki, 43,60 złotych - tytułem skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego liczonymi za okres od dnia 19 lutego 2015 roku do dnia 29 września 2015 roku oraz 45,00 złotych - tytułem opłat windykacyjnych.

pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 2v-5 akt

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 listopada 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 2105679/15 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

nakaz zapłaty z dnia 24.11.2015r. – k. 6 akt

Dnia 8 grudnia 2015 roku pozwana złożyła do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie pismo, w którym podniosła, iż „nie jest w stanie spłacić długu wraz z kosztami jednorazowo”, wskazała także na swoją sytuację materialną, wnosząc jednocześnie o „rozłożenie na dogodne raty zasądzonej należności wraz z kosztami”.

sprzeciw pozwanej – k. 7v akt

Wobec uznania niniejszego pisma za skutecznie złożony sprzeciw pozwanej, nakaz zapłaty w całości utracił moc, a postanowieniem z dnia 14 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni – według właściwości ogólnej pozwanej.

postanowienie z dnia 14.01.2016r. – k. 9 akt

Po przekazaniu sprawy powód, w piśmie z dnia 1 kwietnia 2016 roku, podtrzymał swoje żądanie, usunął braki formalne pozwu oraz załączył zawnioskowane uprzednio jako dowody, dokumenty.

pismo procesowe powoda wraz z załącznikami – k. 16-47 akt

Pozwana zobowiązana do osobistego stawienia, celem złożenia zeznań na okoliczność swojej sytuacji majątkowej, zdrowotnej i życiowej, a także wskazania, w jakiej wysokości byłaby w stanie spłacać ewentualne raty – na rozprawę nie stawiała się. Pozwana nie odniosła się także do twierdzeń i dowodów złożonych przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 stycznia 2015 roku D. P. – poprzez rejestrację w systemie teleinformatycznym V.pl, akceptację warunków umowy i regulaminu oraz przelew kwoty jednego grosza - zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę pożyczki.

bezsporne, nadto: warunki umowy pożyczki – k. 50 akt, potwierdzenie przelewu – k. 54 akt

W dniu 5 stycznia 2015 roku na konto D. P. została przelana kwota pożyczki w wysokości 800 złotych.

bezsporne, nadto: potwierdzenie przelewu – k. 55 akt

Termin spłaty pożyczki został wyznaczony na dzień 4 lutego 2015 roku.

dowód: warunki umowy pożyczki – k. 50

Pismem z datą w nagłówku „dnia 06 marca 2015 roku” (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwał D. P. do zapłaty kwoty 825,30 złotych tytułem spłaty pożyczki o numerze (...).

Pismem z datą w nagłówku „dnia 04 kwietnia 2015 roku” (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwał D. P. do zapłaty kwoty 852,30 złotych tytułem spłaty pożyczki o numerze (...).

Pismem z datą w nagłówku „dnia 20 kwietnia 2015 roku” (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystosowała do D. P. ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 855,70 złotych tytułem spłaty pożyczki o numerze (...).

dowód: wezwania do zapłaty – k. 51, 53 i 54 akt

D. P. nie zwróciła udzielonej jej pożyczki.

bezsporne, nadto: pozew – k. 4 akt, sprzeciw pozwanej – k. 7v akt

W dniu 30 listopada 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W. zawarły Umowę Ramową 2002 (...), stanowiącą podstawę do zawierania przez strony kolejnych transakcji instrumentów pochodnych.

dowód: umowa stron – k. 27-38 akt

W dniu 21 stycznia 2014 roku nastąpiło przeniesienie ogółu praw i obowiązków ze spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W. na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., co skutkowało zmianą dotychczasowej nazwy spółki z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na spółka komandytowo-akcyjna na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna.

bezsporne, nadto: akt notarialny – k. 21-25v. akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, przedłożonych przez powoda w toku postępowania, bowiem te należało uznać za niebudzące zastrzeżeń Sądu co do swojej autentyczności i prawdziwości, a zatem również twierdzeń w nich zawartych. Sąd zatem dał wiarę tym dokumentom w całości, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez stronę pozwaną.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej D. P. kwoty 888,60 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania. Powód swoje roszczenie wywodził z umowy pożyczki łączącej pozwaną D. P. z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – poprzednikiem prawnym powoda oraz faktu, iż udzielona pożyczka nie została przez pozwaną w ustalonym przez strony terminie zwrócona. Podstawę normatywną żądanie powoda znajdowało zatem w treści art. 720 k.c. w zw. z art. 29 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zmianami).

Stosownie do treści art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego pożyczkę określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący pożyczkę zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Umowa pożyczki jest zatem umową konsensualną, dwustronnie zobowiązującą, gdzie obowiązkowi pożyczkodawcy, polegającemu na przeniesieniu własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę, odpowiada obowiązek pożyczkobiorcy do jego zwrotu w określonym przez strony terminie.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężar dowodu, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscepcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416).

W niniejszej sprawie wątpliwości Sądu nie budził ani sam fakt zawarcia pomiędzy pozwaną a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością pożyczki w wysokości wskazanej w pozwie, ani prawo powoda, jako następcy prawnego pożyczkodawcy, do dochodzenia roszczeń z tytułu tej wierzytelności. Powód, powołując się na dokumenty załączone do pozwu, dostatecznie wykazał zasadność swojego żądania.

Odnosząc się natomiast do pozwanej, wskazać należy, iż w piśmie złożonym Sądowi Rejonowemu Lublin Zachód w Lublinie, potraktowanym jako sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w niniejszej sprawie, D. P. nie tylko nie zakwestionowała istnienia zawartej między stronami umowy, ale wnosząc o rozłożenie należności na raty, potwierdziła zaległość w spłacie udzielonej jej pożyczki.

Pozwana podnosząc, że nie jest w stanie spłacić długu wraz z kosztami jednorazowo wniosła o rozłożenie należności na „dogodne” raty.

Zgodnie z przepisem art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Treść przepisu jednoznacznie wskazuje na wyjątkowy charakter tego instrumentu, który nie powinien być nadużywany, a wykorzystywany jedynie w szczególnych okolicznościach, jako że sam w sobie – poprzez odroczenie terminu całkowitej spłaty – wywołuje on względem wierzyciela negatywne konsekwencje, a niekiedy nawet modyfikuje umowę stron. Aby zweryfikować istnienie owych wyjątkowych okoliczności, które przemawiałyby za zastosowaniem art. 320 k.p.c. w niniejszej sprawie, a zatem rozpoznać sytuację materialną pozwanej, Sąd wezwał D. P. do osobistego stawiennictwa na rozprawie pod rygorem pominięcia dowodu z jej zeznań. Na wyznaczoną rozprawę pozwana nie stawiała się, wobec czego Sąd dysponował jedynie twierdzeniami ze sprzeciwu złożonego na ponad pół roku przed wyrokowaniem. Mając na uwadze, iż Sąd nie posiadał wiedzy, w jakiej kondycji zdrowotnej, życiowej i finansowej jest pozwana, jaki jest jej majątek, ewentualne dochody innych członków rodziny, a przede wszystkim nie powziął informacji w ilu ratach i w jakiej wysokości zasądzone świadczenie miałyby zostać spłacone – nie stwierdził podstaw do zastosowania art. 320 k.p.c.

Uznając, iż powództwo jest zasadne w całości, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 720 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanej D. P. na rzecz powoda kwotę 888,60 złotych złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 27 października 2015 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. obciążył tymi kosztami pozwaną, jako stronę przegrywającą postępowanie.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.